

“भीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई ज्ञान-योगले शृंगार गर्न, यस शृंगारलाई कायम राख्नको लागि माया सँग कहिल्यै हार नखाऊ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ एउटा सानो कुराले निश्चयबुद्धि बच्चाहरूको निश्चय तोडेर संशयबुद्धि बनाइदिन्छ?

उत्तर:- निश्चय बुद्धि बच्चा यदि चल्दा-चल्दै कुनै सानो भूलको भ्रममा फँस्छ भने निश्चय टुट्छ। श्रीमतमा भ्रम पैदा भयो भने मायाले संशय बुद्धि बनाइदिन्छ। जो संशयबुद्धि बन्छ, उसले सेवा पनि गर्न सक्दैन र उसबाट विकारहरूलाई जित्ने मेहनत पनि हुँदैन। यस्ता कमजोर बच्चाहरूलाई पनि दयावान बाबा सल्लाह दिनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! यदि तिमीहरूलाई विकारले सताउँछ, सेवा पनि गर्दैनौ भने बाबालाई त याद गर।

गीत:- तुम्हीं हो माता पिता...

ओम् शान्ति। यो कसको महिमा हो? माता-पिताको। तिमी उहाँ माता-पिताका बच्चा हो। उहाँलाई भनिन्छ- बेहदका रचयिता। कति ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू छन्! जगत् अम्बा र जगत् पिता ब्रह्माका पनि चित्र छन्। केवल भिन्नै चित्र बनाइदिएका छन्। तिमीलाई थाहा छ- विश्वको आदि अर्थात् सत्ययुगमा अथाह सुख थियो। अहिले फेरि बेहदका बाबाद्वारा बेहद सुखको वर्सा लिइरहेका छौ। यो महिमा लौकिक माता-पिताको हुन सक्दैन। यो हो बेहदका माता-पिताको कुरा। परमपिता परमात्मालाई नै माता-पिता भनिन्छ। तर उहाँ हुनुहुन्छ निराकार। यो त धेरै पटक सम्झाइएको छ- नयाँ रचना, नयाँ धर्मको लागि यो नयाँ ज्ञान हो। देवी-देवता धर्म अहिले छैन। कसैले पनि भन्दैन- हाम्रो देवी-देवता धर्म हो, किनकि उनीहरू त सम्पूर्ण निर्विकारी थिए। अहिले छन् सबै विकारी। अरू धर्म प्रायः लोप पनि अवश्य हुनेछ, त्यसैले फेरि त्यो धर्म स्थापना गर्नको लागि बाबालाई आउनु पर्छ। अब तिमी बच्चाहरूले बाबा र वर्सालाई याद गर्नुपर्छ। वर्साको लागि माताको पेटबाट जन्मिएर फेरि पितालाई याद गर्छन्। जन्म त लिए तर माध्यम कसको? माताबाट जन्म लिन्छन्। यहाँ पनि त्यस्तै हो- माताद्वारा तिमी बच्चा बनेका छौ। याद गर्छौं शिवबाबालाई, वर्सा लिनको लागि, ब्रह्माको माध्यमद्वारा। तर कोहीलाई निश्चय छ, कोहीलाई छैन। यस्तो होइन- सबैलाई निश्चय छ, मायाले अलमलमा पार्छ। कतै न कतै फँस्न पुग्छन्। श्रीमतमा नचल्नेहरू आफ्नै भूलहरूको भ्रममा फँस्छन्। निश्चय भएपछि फेरि अरू सबै कुरा छोडिदिन्छन्। सुन्नु छ र सुनाउनु छ। कोहीले भन्छन्- हामी सेवा गर्न सक्दैनौं। प्रजा बनाउँदैनौ भने राजा पनि बन्दैनौ। ठीक छ, अरू केही गर्दैनौ भने शिवबाबालाई त याद गर। स्वर्गमा आउँछौ। विकारलाई जित्ने मेहनत गर्न सक्दैनौ भने पनि बाबालाई याद गर्नुभए भने स्वर्गमा आउँछौ, तर पद कम मिल्छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- भक्तिको पार्ट अब खतम हुनु छ। भक्तिको फल दिन बाबा आउनु भएको छ। तिमीले नै नम्बरवार पूरा भक्ति गर्छौ। सबै भन्दा पहिला गर्छौं शिवबाबाको फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको। अहिले त हेर गल्ली-गल्लीमा कति मन्दिर बनाएका छन्, कति सत्सङ्ग हुन्छन्। जहाँ यी सबै चीजहरू धेरै छन्, वहाँ यी केही पनि रहने छैनन्। एउटा पनि मन्दिर रहँदैन। अहिले त भक्तिका कति सामग्री छन्। द्वापर, कलियुग हो भक्ति मार्गको युग, तमोप्रधान बन्ने युग। अब बाबाले यी सबै झन्झटबाट छुटाइदिनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर... देहसहित यी सबैबाट ममत्व मेटाऊ। अब तिमी नयाँ घरमा जानु छ। जब स्थापना हुन्छ अनि

गइन्छ। यो हो पुरानो दुनियाँ, दुःखधाम। यो अन्तिम जन्म हो। अहिले तिमी ईश्वरको गोदमा बसेका छौ। माता-पिताको गोदमा छौ। सर्वोच्च बाबा ब्रह्मा मुखद्वारा तिमीलाई जन्म दिनुहुन्छ, त्यसैले यी माता भए। तिमी बुद्धि फेरि पनि शिवबाबा तिर जान्छ। तिमी माता-पिता हामी बालक तिमी... शिवबाबा तिर प्यार जान्छ। तिमी सजनी पनि हो। शिवबाबा आउनु भएको छ, तिमी शृंगार गरेर लायक बनाउन। ज्ञान र योगद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई शृंगार गर्नुहुन्छ। केवल तिमी मात्र होइन, यो आवाज त सबै सेन्टरमा सुन्छन्। हजारौंले सुनिरहन्छन्। सबैको शृंगार भइरहन्छ। कति त शृंगार गर्दा-गर्दै फेरि मैलो पनि हुन्छन्। बाबाले गधाको उदाहरण दिनुहुन्छ नि। तिमी बच्चाहरू सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... बन्नु छ। घरी-घरी माया सँग हार खानु हुँदैन। भन्छन्— बाबा, आज मायाले थप्पड मान्यो। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कुललाई कलंक लगाउने वाला हो। बाबाको पनि निन्दा अनि बच्चाहरूको पनि निन्दा गराउँछौ। तिमी त अझै गिछौ। यो काम महाशत्रु माथि पूरा जित प्राप्त गर्नु छ। बाबा सँग प्रतिज्ञा गर्नु पर्छ। बाबा हुनुहुन्छ, स्वर्गका रचयिता, त्यसैले अवश्य स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। जसले यो सहज राजयोग सिक्छ, उनै स्वर्गमा आउँछन्। यस्तो होइन— सबै स्वर्गमा आउँछन्। भन्न त भन्छन्— नयाँ दुनियाँ परमपिताले रचनुहुन्छ। बाँकी नयाँ दुनियाँमा कसले राज्य गर्छ? यसको अर्थ कसैले सम्झाओस् त सही। जानेका त छन्— भारत प्राचीन हो, तर यथार्थ रूपमा जानेका छैनन्। त्यसैले अरूलाई के बताउँछन्? तिमीले बताउन सक्छौ— सत्ययुग जस्तो पवित्र खण्ड अरू कुनै हुन सक्दैन। यो जस्तो मालामाल अरू कुनै खण्ड हुँदैन। अहिले अमेरिका आदि सँग धेरै धन छ तर सत्ययुगको तुलनामा यो मानौं कौडी हो। भारतवर्ष नै सबै धर्मको तीर्थ स्थान हो। सबै आत्माहरूका पिता यहाँ आउनुहुन्छ, नर्कलाई स्वर्ग बनाउन। सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ। महिमा छ नै उहाँको। फूल पनि उहाँ माथि चढाउनु पर्छ। तर गीतामा नाम गुम गरिदिएका छन्, त्यसैले महत्त्व कम गरिदिएका छन्। क्रिश्चियनहरूले पनि उल्टो-सुल्टो सुनेका छन्, त्यसैले उनीहरूले पनि फेरि ग्लानिको कुरा सुनाएर आफ्नो धर्ममा धेरैलाई परिवर्तन गर्दै गएका छन्। कति क्रिश्चियन बन्छन्। यो त कल्प-कल्प भइरहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जब यसरी धर्मको ग्लानि हुन्छ, तब फेरि म आएर हीरा जस्तो बनाउँछु। बेहदका बाबा सँग बेहदको सुख मिल्छ, स्वर्गको स्थापना हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ शिवबाबा। तिमी हो शिवशक्ति माताहरू, तिमी छौ गुप्त। तिमी शिवशक्ति सेनालाई मनुष्यले के जानून्। तिमीलाई नै थाहा छ— वास्तवमा हामी शिव शक्ति पाण्डव सेना हौं। यो नयाँ राजधानी स्थापना भइरहेको छ। यो हो पुरानो पतित दुनियाँ, त्यो हो पावन दुनियाँ। यस पतित दुनियाँमा पावन कोही हुन सक्दैन। शास्त्रहरूमा के के कुरा लेखिदिएका छन्। सुनाउने पनि बडो होशियार हुन्छन्। शास्त्र पनि सुन्दै आए, ७ दिनको पाठ पनि राख्दै आए। रुद्र यज्ञ आदि पनि रचिदै आएका छन्। फेरि पनि दुनियाँ तमोप्रधान बन्नु नै छ। चाहे जे गरून्, वापस एउटा पनि जान सक्दैन। मनुष्यलाई ज्ञान छैन, त्यसैले शास्त्रहरूको कनरस धेरै राम्रो लाग्छ। तिमीलाई अहिले त्यो राम्रो लाग्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— नराम्रो नसुन... केवल मलाई याद गर। श्रीमतमा चल्थौ भने श्रेष्ठ बन्छौ। आसुरी मतमा चल्नाले असुर नै बन्दै गइन्छ। त्यो हो रावणको मत। मनुष्य रावण मतमा छन्, त्यसैले त रावणलाई जलाइ रहन्छन्। बाबाले हरेक कुरा राम्रो सँग बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बीज र वृक्षको ज्ञान छ, यसलाई कल्प वृक्ष भनिन्छ। यसको आयु ५ हजार वर्ष छ। यदि सत्ययुग लाखौं वर्षको हुने हो भने हिन्दू धेरै हुनु पर्ने हो।

अब तिमी बच्चाहरूले राम्रो सँग जान्दछौ— विनाश त हुनु नै छ, प्राकृतिक आपद पनि आइरहन्छन्। यसलाई फेरि उनीहरूले दैवी आपद भनिदिन्छन्। तर भगवान्‌ले कहाँ आपद ल्याउनु हुन्छ। यो त ड्रामामा निश्चित छ। विनाश भएन भने नयाँ दुनियाँ कसरी आउँछ? महाभारत लडाईँ द्वारा नै त गेट खुल्छ। बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्, उद्देश्य धेरै महान् छ। त्यसैले कतिले हिम्मत राख्दैनन्। हेर, हिजो पनि बाबाले सम्झाइरहनु भएको थियो— यस मृत्युलोकमा तिम्रो यो अन्तिम जन्म हो। अहिले मैले अमरलोकको मालिक बनाउन आएको छु। यस अन्तिम जन्ममा बाबाले भनेको मान। पवित्रताको प्रतिज्ञा गर। लौकिक पिताको बच्चाको यदि भनेको मानेन भने पिताले भन्छन् नि— तिमी कपुत बच्चा हो। बाबा त शर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, उहाँको आदेशमा चल्नाले मदत पनि मिल्छ, फेरि बच्चाहरूले भन्छन्— ठीकै छ सोचुँला। भोलि नै शरीर छुट्यो भने वर्सा त मिल्दैन। ५ विकारहरूको बिमारी धेरै कडा छ। मायाले सबैलाई रोगी बनाएको छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो श्रीमतमा चल। मायाले त धेरै अलमलमा पार्छ, धेरै तूफान आउँछन्। कंगाल बनाइदिन्छ। फेरि भन्छन्— यो के भयो! बाबाको बनेको त यो हाल भयो! तर बाबाले भन्नुहुन्छ— तिमीले शिव बाबालाई सबैथोक दियो, तिमी त निमित्त भयो। उहाँले तिमीलाई पूरा हिसाब दिनुहुन्छ। तिमीले चिन्ता किन गर्छौ?

तिमीलाई थाहा छ— अहिले विश्वको बेडा डुबेको छ। बाबा उद्धार गर्न आउनु भएको छ। बाबा विना स्वर्ग कसले बनाउँछ? भन्दछन्— द्वारिका तल गयो, अब माथि कसरी आउँछ? कछुवा, माछाले ल्याउँछन्? यो ड्रामाको चक्र हो, जसलाई जान्नुपर्छ। सत्ययुग, त्रेता जब माथि हुन्छन्, तब द्वापर, कलियुग तल जान्छन्। सृष्टि चक्रको चित्र यति ठूलो बनाउनु पर्छ, जसरी ऐना पनि ठूलो साइजको बनाउँछन् नि। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! ऐनामा आफ्नो अनुहार हेर्दै गर, कतै बाँदर त बनेका छैनौ। जसमा विकार छ, त्यो बाँदर भन्दा पनि नीच छ। देवताहरू त मन्दिर लायक हुन्छन्। वास्तवमा संन्यासीहरूको लागि कहिल्यै मन्दिर बनाइँदैन। मन्दिर केवल देवताहरूका हुन्छन् किनकि उनीहरूको आत्मा र शरीर दुवै पवित्र हुन्छन्। यहाँ पवित्र शरीर त मिल्न सक्दैन। मनुष्यले कति यज्ञ रच्छन्, कथा सुनिरहन्छन्। बाबाले त एकै बेहदको यज्ञ रच्छुहुन्छ, जसलाई रुद्र यज्ञ भनिन्छ। यस यज्ञद्वारा नै विनाश ज्वाला प्रज्वलित हुन्छ, बाँकी सबै यज्ञ खलास हुन्छन्। रुद्र ज्ञान यज्ञ प्रसिद्ध छ। शिव ज्ञान यज्ञ प्रसिद्ध छैन। रुद्रको र शालिग्रामहरूको पूजा हुन्छ। कति शालिग्राम बनाउँछन्। शिव त एउटा मात्र बनाउँछन्। प्रजा त धेरै बन्छन्, त्यति धेरै कहाँ बनाउन सकिन्छ। शिव बाबा र तिमी बच्चाहरूको पूजा हुन्छ किनकि तिमीले सारा दुनियाँलाई मुक्त गर्छौ। तिमी हो शिव शक्ति— उद्धार गर्ने सेना। यस्ता धेरै छन्, जसले स्वयंलाई सर्वोदया नेता भन्छन्। अब सारा दुनियाँ माथि दया त कसैले गर्न सक्दैन। सबैमाथि दया गर्नेवाला दयावान त शिव बाबालाई नै भनिन्छ। मनुष्यले नाम त ठूला-ठूला राख्न लगाउँछन्। सबैमाथि दया वा कृपा गर्ने अर्थात् सुखधाममा लैजाने— यो काम त एक परमात्माको नै हो। सबैको गति सद्गति दाता एक शिवबाबा मात्र हुनुहुन्छ। मनुष्यले कसैको सद्गति गर्न सक्दैन। एउटाको पनि गर्न सक्दैनन्, असम्भव छ। तिमीलाई भन्छन्— तपाईँहरूले शास्त्रलाई मान्नुहुन्न। ती चीज सामुन्ने छन्, आँखाले देख्छौ, मान्दैनौ कसरी! तर अहिले हामी श्रीमतमा चल्छौ, जसद्वारा श्रेष्ठ बन्छौ। श्रीमत हो भगवान्‌को, कृष्णको मतमा चल्दैनौ। कृष्णको आत्मा पनि अघिल्लो जन्ममा प्राप्त श्रीमतद्वारा, यस्तो श्रेष्ठ देवता बनेका थिए, तत्त्वम्। उनको राजधानी पनि हुन्छ नि। एकलै कृष्णले के गर्छन्? काँडाबाट फूल बाबा सिवाय अरु कसैले बनाउन सक्दैन। बाबा आउनु भएको छ

त्यसैले अवश्य स्वर्ग रचनु हुन्छ नि। नत्र अवतार लिने के आवश्यकता थियो? अवश्य यसलाई स्वर्ग बनाउनु भएको थियो र अहिले फेरि बनाइरहनु भएको छ। वहाँ मन्दिर आदि हुँदैनन्। तिमीलाई थाहा छ— बाबा यहाँ आउनु भएको छ, यसलाई स्वर्ग बनाउनको लागि। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— मायाको तूफान त सबैलाई आउँछ। बाबा सँग आएर सोध। ज्ञान र योगको अनुभव पनि सोध। संकल्प जुन विकल्प बन्छन्, त्यसको पनि अनुभव सोध। बाबा सबैभन्दा अगाडि हुनुहुन्छ, त्यसैले यस्ता तूफानहरूबाट पास अवश्य हुनुहुन्छ। हामीले बाबालाई याद गर्छौं। फेरि पनि माया कम छैन। जति बलवान बन्छौ, त्यति मायाले पूरा सामना गर्छ, डराउनु हुँदैन। लेख्छन्, बाबा मायालाई भन्नुहोस्— हैरान नगर्नको लागि। तर मायाले तूफान त ल्याउँछ, डराउनु हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबालाई पूरा हिसाब दिएर, निमित्त बनेर सबै चिन्ताहरूबाट मुक्त हुनु छ। बाबाको आदेशमा पूरा-पूरा चलेर मदतको पात्र बन्नु छ।
- २) मनुष्यहरूको डुबेको बेडालाई सेलभेसन आर्मी बनेर पार गराउनु छ। बाबाको सहयोगी बनेर पूज्यनीय लायक बन्नु छ।

वरदानः— समयमा योगको शक्ति प्रयोग गर्नेवाला स्व को संस्कार सो संसार परिवर्तक भव

जसरी योग गर्न र गराउनमा योग्य छौ, त्यसैगरी योगको प्रयोग गर्नमा पनि योग्य बन। सबैभन्दा पहिला आफ्नो संस्कारहरू माथि योगको शक्तिको प्रयोग गर किनकि तिप्रो श्रेष्ठ संस्कार नै श्रेष्ठ संसारको रचनाको जग हो। त्यसैले चेक गर— कुनै पनि संस्कारले समयमा धोका त दिँदैनन्? जस्तोसुकै कुरा होस्, व्यक्ति वा वायुमण्डल होस् तर श्रेष्ठ संस्कारलाई परिवर्तन गरेर साधारण वा व्यर्थ नबनाओस्। जसले स्वको संस्कार परिवर्तन गर्छ, उही संसार परिवर्तन गर्नमा निमित्त बन्छ।

स्लोगनः— नम्बर अगाडि लिनु छ भने स्वभाव सरल र पुरुषार्थ गहन होस्।